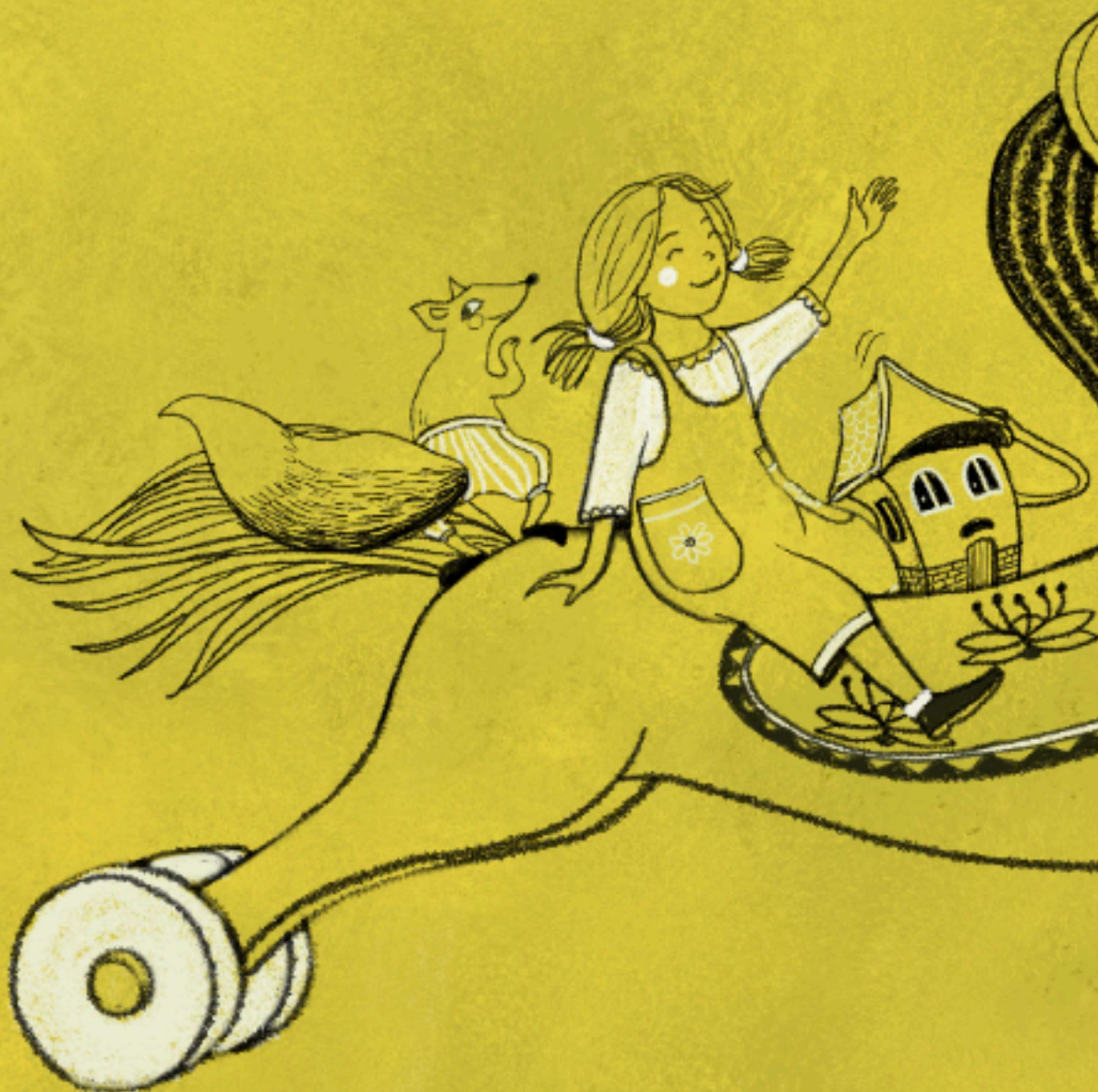
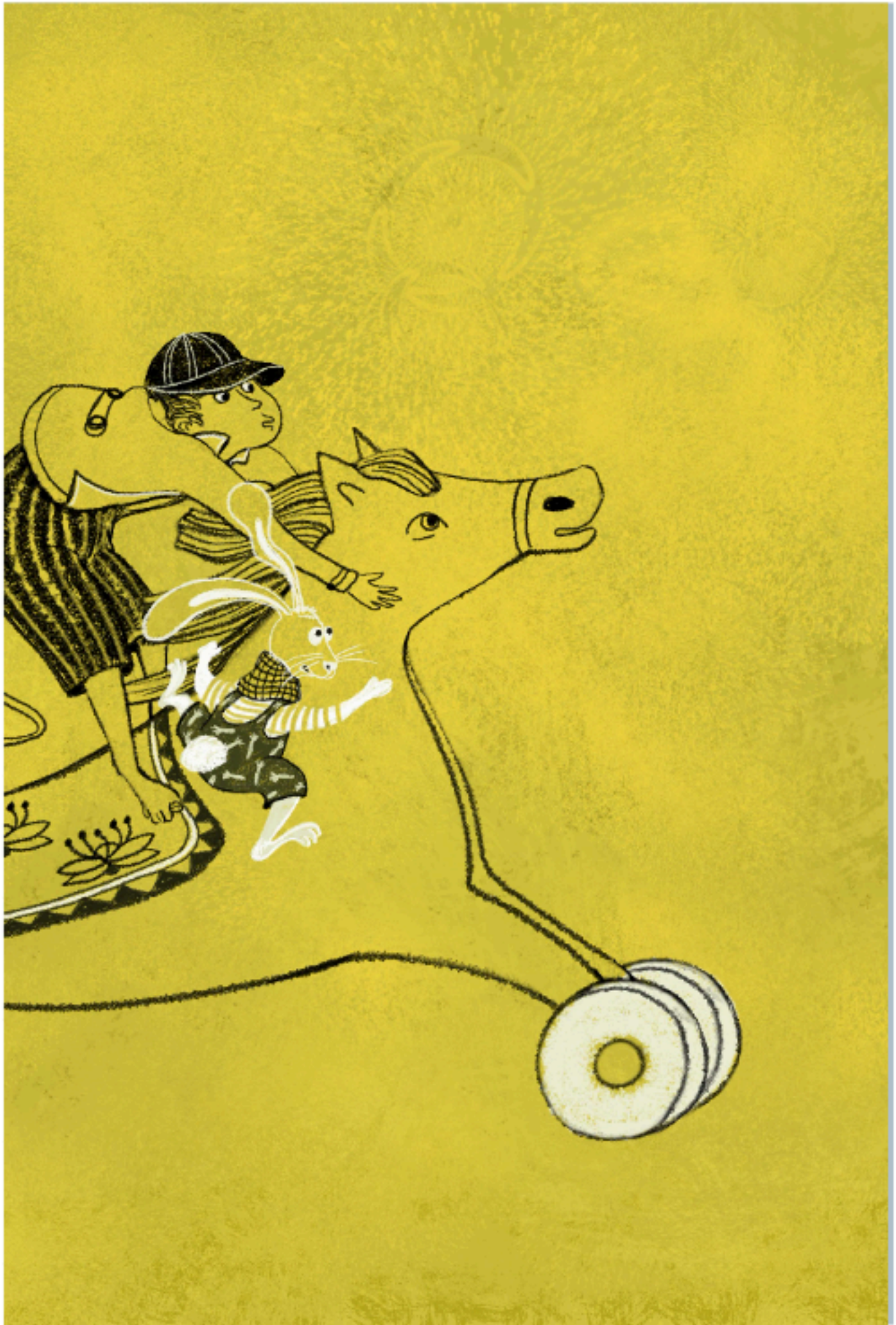

HI, CĂLUȚ CU PATRU RÔATE!

La iepuri

M-am rugat de tata-mare
Să mă ia la vânătoare.

Cu căciula pe-o ureche,
Cu ciubote de voinic
Și cu pușca lui cea veche –
Cine-ar zice că sunt mic?...

Seara limpede și blândă
Se coboară peste văi.
Mă așez și eu la pândă
Ca și ceilalți flăcăi.

Peste câmp, departe-hăt,
Nici o umbră de omăt.
Când, deodată, lângă mine,
Se zburlește-un mărăcine...

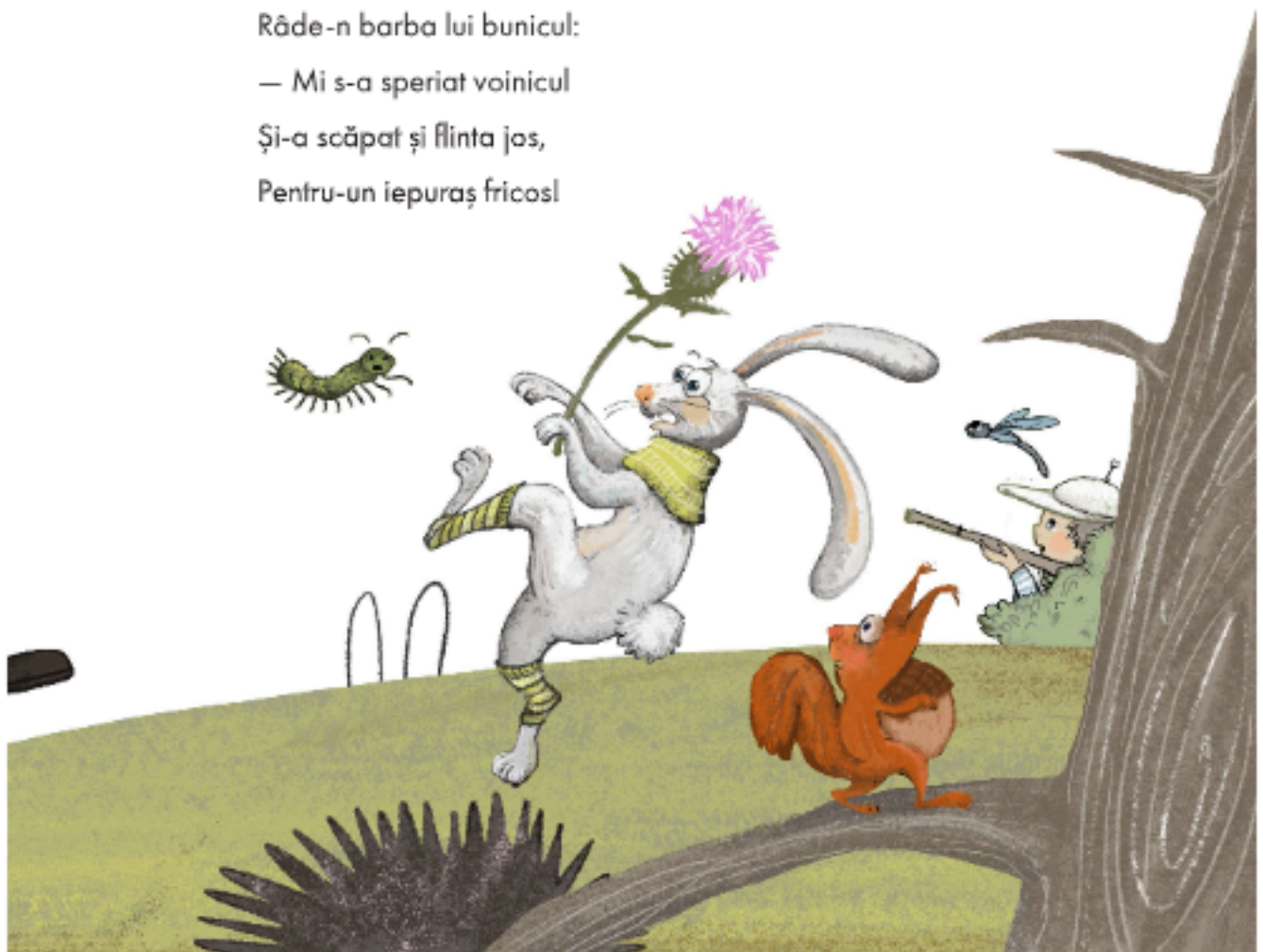

Uite, mă, ce arătare!
Nici nu merge, nici nu sare!
Se împiedică de-un hop,
Dă la deal de zici că-i șchiop,
Dă la vale, cade-n bot,
Cu codița pe spinare,
Cu urechile de-un cot!

Înima cumplit îmi bate.
Ce-a mai fost și asta, frate?...

Râde-n barba lui bunicul:
— Mi s-a speriat voinicul
Și-a scăpat și flinta jos,
Pentru-un iepuraș fricos!

Doi voinici

Prin grădină, peste tot,
Numai flori de promoroacă.
Doi voinici cât Barbă-Cot
Au ieșit în drum la joacă.

Și-narmându-se pe loc
Cu pușcoace mari de soc,
Se avântă, îndrăzneți,
Printre tufe de scoieți.

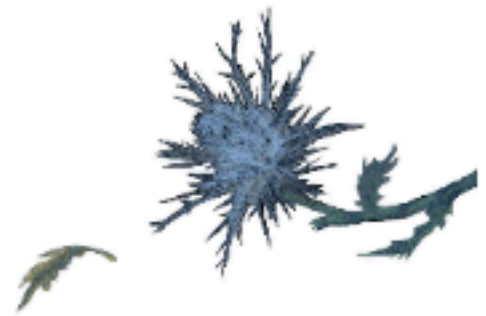
— Când oi crește eu mai mare,
Ghinărar mă fac, măi frate,
S-alung turcii de-a călare,
Cu flăcăi din șapte sate!

Și s-aruncă amândoi,
Gata-gata de război,
Să rezeze cu alai
Măciuliile de scail

Dar în loc de turci hapsâni
A ieșit dintr-o ogradă
Un dulău cu chef de sfadă,
Să mi-i latre pe rumâni.

Fug voinicii ca din pușcă,
Zboară colbu-n urma lor:
— Sai, mămucă,-n ajutor,
Că ne mușcă!

Un mieluț cu zurgălău

Uite-un miel cu zurgălău:

Ăsta e mieluțul tău...

Stă – stângaci și mifitel,

Cu privirile prastuțe,

Cu picioarele grosuțe

Și prea-nalte pentru el.

(Vezi că are și copită,

Jucăria rău cioplită!...)

Brumăriu, de astrahan,

A sărit de pe tăpșan

Și deodat-a behăit

Subțirel și răgușit!

— Pentru ce te-ai speriat?

Răde-ncetîșor măicuța.

— Hai să-i dregem muzicuța,

Nu vezi că i s-a stricat?...)

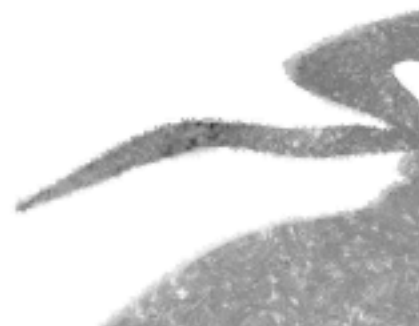
Călărețul

Hi, căluț cu patru roate!
Călărețu-i rupt în coate,
Are-n frunte un cucui,
Dar ca dânsul altul nu-i!

L-a trântit căluțu-n zloată.
Nu știu cum s-a întâmplat –
L-a trântit, așa, deodată,
Ca un cal adevărat!

Dar măicuța,
Cu vârguța,
Iese-n poartă, mâniaasă:
– Lasă, lasă,
Că te-oi prinde eu acasă!...

Călărețul rupt în coate
Taie drumul de-a călare
Chiuind în gura mare:
– Hi, căluț cu patru roate!

Două fete din vecini

În poiană

În poiana cu arini,
Unde-i locul mai ferit,
Într-o zi s-au întâlnit
Două fete din vecini:

Calincuța paște-o turmă
(Trei mioare năpărlite!)
Iar Ileana ia din urmă
Șapte găște polcovite...

